

relations (doctor-patient, physician-relatives of the patient, doctor-society, law), adopt the rules of hospital ethics, which is especially important in modern dentistry.

Conclusions. Teaching the subject of Prosthetic dentistry to foreign students at the dental faculty should take place with an obligatory account of the individuality of the group, the level of personal training. Assimilation of the basic provisions from basic educational disciplines, wide use of visual equipment and new teaching technologies is a guarantee of effective development of the course of Prosthetic dentistry, a certain training program for training at the dental department. Student training is a creative process, requiring constant individual daily work with each student.

References:

1. Kostiukova T. Modern technologies of teaching in higher educational institutions / T. Kostiukova // Education of Ukraine. – 2002. – № 3-4. – P. 3.
2. Funikov A. V. Present Requirements for Preparing an Adapted Graduate / A. V. Funikov // Medical Education. – 1999. – № 1. – P. 32-36.
3. Mysula I. R. Optimization of the educational process in the Ternopil Medical Academy in the present conditions / I. R. Mysula // Medical education. – 1991. – № 1. – P. 44-47.

ТЕСТОВИЙ ЗАСІБ КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ ТА ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ НА СУЧАСНОМУ РІВНІ ВИКЛАДАННЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН

Денисенко С. А.

кандидат біологічних наук,

доцент кафедри біологічної хімії

Харківський національний медичний університет

м. Харків, Україна

Важливою ланкою процесу навчання є контроль знань і умінь студентів. Від того, як він організований, на що націлений, істотно залежить ефективність всієї навчальної роботи. Останнім часом все більше застосування знаходить тестування. Причому існує кілька думок про цю форму контролю знань: від гарячого схвалення до різкої критики. Дуже багато визнають тести якісним і об'єктивним способом оцінювання, розглядають тести як засіб радикального перетворення навчального процесу в бік його зниження трудомісткості. Вони визнають метод тестів як надійний, об'єктивний,

економічний. Але в той же час, відмовляються від тестування, мотивуючи це тим, що диференціація не обґрунтована, багато коли тести недосконалі. Метод тестів, що має більш ніж вікову історію, визнаний в системі освіти багатьох країн світу, як надійний, об'єктивний і економічний. Ця популярність обумовлена відносною простотою самої процедури і засобів, що використовуються при цьому, мінімальними витратами часу, можливістю швидкого отримання результатів випробування, зручністю кількісного (математичного) аналізу і оцінки, наявністю нормативної шкали значень, за допомогою якої встановлюється існування і ступінь відхилення від стандарту, можливістю широких масових обстежень. Існують різні визначення поняття «тест» – від улюбленого виду контрольного завдання до набору завдань «множинний вибір». Якість будь-якого вимірювального засобу, в тому числі і тесту, визначається показниками його надійності і валідності.

Процес введення освітніх стандартів знову актуалізував проблему контролю навчальних досягнень. Оскільки потрібна стандартна типова процедура перевірки знань, умінь і навичок, оптимальним засобом перевірки вважають тест. Мотивами, що спонукають використовувати тести послужили наступні фактори: по-перше, у зв'язку з інформаційною насиченістю навчального процесу тестова перевірка дозволяє: більш раціонально використовувати час заняття; охопити більший обсяг змісту; швидко встановити зворотний зв'язок зі студентами і визначити результати засвоєння матеріалу; зосередити увагу на прогалини в знаннях і уміннях і ввести в них корективи; тестовий контроль забезпечує одночасну перевірку знань студентів; у багатьох випадках тести дозволяють подолати суб'єктивізм виставлення оцінок; тестовий контроль дозволяє індивідуалізувати роботу зі студентами; правильно оформлений тест розвиває сумлінність і акуратність.

При розробці тестів необхідно дотримуватися певних принципів:

– визначення значущості знань, що перевіряються в загальній системі знань, що перевіряються.

– взаємозв'язок змісту і форми.

– змістовна правильність тестових завдань. Кожне завдання тесту, як правило, повинно спиратися на факт, правило, формулу, норму або на апробований в практиці метод.

– репрезентативність змісту навчальної дисципліни в формулюванні тесту. Повнота і достатність числа завдань. Число завдань традиційного тесту зазвичай буває не менше тридцяти.

– відповідність змісту тесту рівню сучасного стану науки.

– комплексність і збалансованість завдань тестів (підсумковий тест не будується на матеріалі однієї теми).

– системність змісту (формулювання змісту тестових завдань, що відповідає вимогам системності).

– варіативність змісту (безліч варіантів завдань одного і того ж тесту, які приблизно однакові за складністю та мають подібні показники варіації тестових балів що випробувались) [1, 3].

На практиці найбільшого поширення набули п'ять форм тестових завдань:

1. закриті тестові завдання (з вибором правильного варіанта відповіді з декількох запропонованих)

2. напівзакриті тестові завдання (відповідь відома тільки оброблювачу),

3. відкриті тестові завдання (відповідь не заданий),

4. завдання на встановлення відповідності,

5. завдання на встановлення правильної послідовності.

Багатослівні завдання не можуть вважатися такими тестами. Ідеальним вважається завдання, в якому не більше 7 слів. Час тестування повинен бути мінімальним.

Не існує точних рекомендацій за витратами часу на тестування. Але приблизно можна дотримуватися такої норми: на одне завдання має бути витрачено не більше двох хвилин. Точний час для відповідей на підготовлений тест визначається експериментально. Для цього в групі, що складається мінімум з трьох осіб (сильний, середній і слабкий учень), проводиться апробація тесту. Засікається час, необхідний для опитування кожного учня, і потім підраховуються середні витрати часу на одного учня. Це час і приймається розрахунковим.

Тест може включати в себе завдання різної форми в будь-якому порядку і в будь-якій кількості. Вибір форми завдання залежить тільки від матеріалу, знання якого потрібно перевірити. Кількість завдань визначається обсягом матеріалу. Загальний принцип такий: чим більше завдань, тим точніше визначається рівень знань. Послідовність завдань один за одним визначається за принципом: від більш простого до складнішого. В ідеалі в тесті не повинно бути дуже легких, абсолютно всіма вирішуваних завдань. Хоча іноді можна навмисно на початку тесту ввести кілька таких завдань, щоб підбадьорити випробуваного, підвищити його впевненість в собі і допомогти реалізувати свій потенціал, відчувши в ході тестування певний бойовий настрій. Також іноді можна включити 1-2 завдання високого рівня складності, щоб в учня не сформувалося почуття непогрішності і завищеної самооцінки, щоб було до чого прагнути.

При тестуванні викладач отримує оцінку рівня навченості студентів і відповідну діагностичну картину по кожній темі навчальної програми, супроводжуваних набором оцінок успішності виконання ними окремих груп

завдань відповідно до груп діагностичних ознак, що дозволяє провести аналіз отриманих даних, склавши таблицю і побудувавши діаграму узагальнених результатів виконання тесту з всіх оцінюваних завдань [2].

Але використання тестового способу контролю знань студентів при вивченні природничих дисциплін в медичному вузі не може бути основним при оцінюванні знань студентів. Використання тестів як підсумкової форми контролю повинно поєднуватися з усною формою контролю знань. Під час усного опитування контролюються не тільки знання, але тренується усне мовлення, розвивається педагогічне спілкування, формується мотивація для підготовки до кожного заняття, це дисциплінує студентів, дозволяє вирішувати проблему саморозвитку та підвищує інтерес до дисципліни що вивчається.

Література:

1. Аванесов В.С. Композиция тестовых заданий / М. Центр тестирования, 3 изд. 2002. – 239с.
2. Адаптивное тестирование : уч.-мет. пособие / Н.М. Опарина Г.Н. Полина, Р.М. Файзулин и др. – Хабаровск: Изд-во ДВГУПС, 2007, 95с.
3. Педагогика и психология высшей школы: Учебное пособие. / ред. М. В. Буланова-Топоркова / Ростов н/Д: изд-во «Феникс», 2002. – 544 с.